

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa L. Z. i E. Z.

przeciwko J. R. i A. R.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 31 stycznia 2020 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej A. R.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 9 listopada 2017 r., sygn. akt I ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 9 listopada 2017 r. Sąd Apelacyjny w (...) zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 22 czerwca 2016 r. i zobowiązał pozwanych J. R. i A. R. do złożenia oświadczeń woli o zwrotnym nabyciu prawa własności nieruchomości opisanej w wyroku oraz zapłacenia powodowi kwoty 100 200 złotych za jednoczesnym przeniesieniem przez powodów prawa własności tej nieruchomości w stanie wolnym od obciążenia w postaci hipoteki zabezpieczającej spłatę wierzytelności w wysokości 71 400 złotych.

Skargę kasacyjną wniosła pozwana A. R., wskazując, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, związane z podstawą prawną orzeczenia, prowadzące się do pytania, czy orzeczenie sądu drugiej instancji mogło zostać

sformułowane w ten sposób, że pozwani zostali podwójnie obciążeni skutkami wyroku sądu odwoławczego. Pozwana stwierdziła, że orzeczenie Sądu pierwszej instancji było korzystniejsze dla pozwanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W licznych orzeczeniach Sądu Najwyższego podkreślono, że zagadnienie prawne jest istotne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. tylko wtedy, gdy ma znaczenie dla rozwoju prawa lub znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia podobnych spraw. Musi być zagadnieniem ściśle jurydycznym, dającym się przedstawić w sposób syntetyczny i oderwany od kontrowersji dotyczących ustaleń, oceny dowodów albo innych okoliczności konkretnej sprawy (np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04, nie publ., z dnia 22 lutego 2007 r., I UZ 47/06, OSNP 2008, nr 7-8, poz. 118, z dnia 9 maja 2006 r., z dnia 22 grudnia 2008 r., III CSK 285/08, nie publ., V CSK 75/06, nie publ., i z dnia 11 września 2014 r., V CSK 66/14, nie publ.).

„Zagadnienie” podniesione przez skarżącą nie ma tych cech; ma kształt pytania odniesionego wyłącznie do okoliczności sprawy, zmierzającego do uzyskania odpowiedzi, czy *in casu* wydane i następnie zaskarżone orzeczenie może mieć formę i treść, jaką mu nadano. Taki sposób postawienia zagadnienia i jego uzasadnienia - jako przyczyny kasacyjnej określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. - rozmija się z istotą i celami skargi kasacyjnej jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia funkcjonującego głównie w ramach interesu publicznego.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).